

Ændring er indført for at spare unødvendigt Omsvøb og Skriviari. Man kan ikke sidde oppe i Finansministeriet og kende de personlige og lokale Forhold saa nøje, at man kan vide, hvor der er Anledning til at give en saadan Fritagelse. Resultatet vilde aabenbart blive, at man maatte høre de stedlige Autoriteter i hvert enkelt Tilfælde. Nu sparer man sig denne Brevveksling og giver de stedlige Overøvrigheder Bemyndigelse til at give Fritagelsen, naturligvis efter Instruktioner, som blive udstedte af Finansministeriet.

Jeg skulde endnu omtale en Bestemmelse i § 6, ifølge hvilken Kommunalbestyrelsen helt eller delvis kan frafalde den Kommunen tilfaldende Trediedel af Afgiften til Fordel for de afgiftspligtige, og naar dette i Tide meddeles Politiovrigheden, opkræves kun $\frac{2}{3}$ af Skatten. Det, man her har taget Sigte paa, er det Forhold, at en Kommune støtter et Teaterforetagende, saaledes som f. Eks. Aarhus Kommune støtter Aarhus Teater. Kommunen skal da kunne lette Forholdene for dette Teater ved at eftergive sin Andel af Skatten og, naar Anmeldelse sker i Tide, hindre, at denne Andel overhovedet opkræves.

Endelig skal jeg omtale en Bestemmelse i § 5, hvis Betydning maaske ikke er umiddelbart indlysende. Den lyder paa, at Afgiften af de Koncerter, der finde Sted i Forbindelse med Beværternæring, bortfalder dog i det Omfang, i hvilket Koncerten m. v. er foranstaltet af det offentlige. Det tager Sigte paa det Tilfælde, som navnlig i Provinserne ikke er ualmindeligt, at Kommunen lader udføre Musik i et Anlæg, hvor der drives Beværtning. I saadanne Tilfælde, hvor Musikken ikke er et Led i Beværterens Næring, ikke noget, han foranstalter for at holde fast paa sine Gæster eller kalde dem til, skal Afgiften ikke erlægges, og den skal ikke erlægges i det Omfang, i hvilket det offentlige afholder Omkostningerne ved Musikken. Man har nemlig ogsaa Tilfælde, hvor det offentlige afholder t. Eks. Halvdelen af Omkostningerne og vedkommende beværtningsdrivende den anden Halvdel. Skatten skal da kun ydes i det Forhold, i hvilket Beværteren selv afholder Omkostningerne.

Hermed tror jeg, jeg har gjort Rede for de vigtigste indførte Ændringer, og

jeg skal hermed anbefale Forslaget uforandret til Vedtagelse i dette høje Ting.

Der er stillet et Ændringsforslag, som jeg imidlertid ikke skal udtale mig om, før det er motiveret.

Formanden: Der er til denne Behandling i Dag stillet følgende Ændringsforslag:

Af A. C. Meyer og Ivar Berendsen:

Til § 5.

Efter 1ste Stykke tilføjes:

Principalt: For Beværtninger, hvor Antallet af Musikere ikke overstiger 3, bortfalder Skatten.

Subsidiært: For Beværtninger, hvor Antallet af Musikere ikke overstiger 2, bortfalder Skatten.

Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at disse Ændringsforslag maa behandles nu sammen med det foreliggende Lovforslag. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, anser jeg Samtykket for givet. (Ophold). Det er saaledes givet.

Ordføreren (Jerichow): Efter det indgaaende Referat, den højtærede Minister har givet af de Ændringer, der ere foretagne i Loven, skal jeg ikke komme ind paa denne Side af Sagen. Som ærede Medlemmer ville vide, gaar den Erklæring, der er afgiven af Udvalget, for Flertallets Vedkommende ud paa at anbefale at tiltræde Lovforslaget uforandret, medens de to Mindretal, det socialdemokratiske og radikale, have foreslaaet at nægte Samtykke til Loven. Dette Standpunkt er altsaa uforandret det samme, som indtoges af de paagældende Mindretal ved Lovforslagets anden og tredje Behandling her i Tinget. Med Hensyn til de Forandringer, der ere foregaaede i Loven, skal jeg i Almindelighed udtale, at jeg ikke kan erkende, at denne Lov, som det er udtalt i Mindretalenes Bemærkninger i Erklæringen, har skiftet i saa væsentlig Grad Karakter, at den er bleven en ganske ny Lov. Jeg kan heller ikke se, at dette Standpunkt er gennemført af det radikale Min-